

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

10313 *Llei 11/2010, de 28 de juny, de reforma del sistema de suport financer a la internacionalització de l'empresa espanyola.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

1) Motivació.

Les obligacions derivades de l'aprovació de la Llei 38/2006, de 7 de desembre, reguladora de la gestió del deute extern, en especial la disposició transitòria primera, que fa referència a la necessitat de proposar un nou projecte de llei del Fons d'ajuda al desenvolupament (FAD), també implica la necessitat de proposar una reforma legal del sistema de suport financer a la internacionalització, atès el caràcter dual que té actualment el FAD.

El Fons d'ajuda al desenvolupament, creat pel Reial decret llei 16/1976, de 24 d'agost, sobre mesures fiscals, de foment de l'exportació i del comerç interior, va néixer amb l'objectiu d'instrumentar un mecanisme financer que possibilitava l'exportació de béns i serveis espanyols amb caràcter concessional dins del marc multilateral prevalent al seu moment. El FAD va anar adaptant les seves funcions i el seu abast a les necessitats canviants en aquests darrers anys, amb les modificacions normatives corresponents, i ajustant el seu funcionament amb l'experiència que hi ha hagut tant pel que fa al disseny, adjudicació i execució dels projectes com a la dotació i gestió financera del mecanisme. L'acumulació de diversos objectius que han de ser desenvolupats per un únic mecanisme, l'evolució dels marcs jurídics internacionals als quals Espanya està subjecta i, de manera destacada, les noves necessitats i reptes de l'economia espanyola i els seus agents econòmics, aconsellen la reforma i adaptació del conjunt de mecanismes financers englobats fins ara sota l'esquema del FAD.

Aquests arguments són els que determinen la conveniència de seguir disposant de mecanismes que impulsin la internacionalització i justifiquen la necessitat de la reforma i adaptació del sistema de suport financer de caràcter oficial als nous desafiaments, objecte de la present Llei. La reforma proposa modificar el marc normatiu per disposar d'un instrument adequat a cada un dels objectius, de manera que el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç canalitzi a través del FIEM les polítiques d'internacionalització de l'empresa, i el Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació disposi d'un fons específic d'ajuda al desenvolupament. Així, s'aconsegueix una especialització i adequació de cada instrument als seus fins específics: d'una banda, la internacionalització de l'empresa, i de l'altra, l'ajuda oficial al desenvolupament, i s'eviten les limitacions de l'instrument anterior. Aquesta especialització més gran permet una millora en l'eficiència de la política d'internacionalització de l'empresa, necessària per continuar ampliant i aprofundint la dimensió internacional de l'economia espanyola, objectiu principal del Govern d'Espanya, atesos els seus efectes positius sobre el creixement econòmic, la creació d'ocupació i la competitivitat de les nostres empreses, així com per l'aportació positiva que genera en els comptes exteriors de l'economia espanyola.

Aquesta especialització per instruments i objectius, per la qual han optat les principals economies del món, té el seu precedent a Espanya en els articles referits al Fons d'ajuda al desenvolupament en les lleis de pressupostos generals de l'Estat per als anys 2007, 2008 i 2009, pels quals la dotació del FAD per als dits exercicis queda dividida en diferents aplicacions pressupostàries i així es diferencien els recursos destinats a la internacionalització de la nostra economia, d'aquells altres destinats d'una banda a les contribucions a les institucions financeres internacionals, competència del Ministeri d'Economia i Hisenda, i, de l'altra, a les contribucions a organismes internacionals no financers, competència del Ministeri d'Afers Exteriors.

Aquesta reforma, en línia amb els processos seguits per països del nostre entorn, permet adaptar els instruments existents fins ara a les noves necessitats detectades pel mercat privat incorporant dues mesures: d'una banda, la creació d'un nou instrument, el Fons per a la internacionalització de l'empresa (d'ara endavant, FIEM) i, d'altra banda, l'adaptació de l'assegurança de crèdit a l'exportació.

El FIEM es concep com un instrument que ofereix una resposta més adaptada a l'entorn internacional actual, que exigeix un mecanisme financer més flexible i eficient, que cobreixi una àmplia varietat de situacions, en què les solucions financeres lligades als processos d'internacionalització tenen un paper destacat en el disseny de les operacions.

A través del FIEM s'assenten les bases perquè les nostres empreses puguin presentar, en els seus contractes comercials, ofertes financeres almenys tan competitives com les dels seus competidors, i impulsar d'aquesta manera l'activitat exterior i el desenvolupament del teixit empresarial. Es busca, així mateix, potenciar la competitivitat a l'exterior ampliant els conceptes susceptibles de rebre finançament oficial, i que puguin rebre aquest suport no només les operacions que contribueixin directament a l'exportació de béns i serveis espanyols, sinó les considerades d'especial interès en l'estratègia d'internacionalització de la nostra economia. Per això, s'atorga una atenció especial a la internacionalització de les petites i mitjanes empreses, i per sectors, a aquells amb més valor afegit i contingut tecnològic, i es dona suport, molt especialment, als projectes que comportin tant l'exportació de béns d'equip o sistemes d'alt valor afegit i transferència de tecnologia així com la inversió de les nostres empreses a l'exterior.

El FIEM ha de complir tota la normativa internacional que li sigui aplicable, especialment l'Acord sobre línies directrius en matèria de crèdit a l'exportació amb suport oficial o consens OCDE, així com les disposicions internacionals en matèria de medi ambient i anticorrupció, el Conveni de lluita contra la corrupció d'agents públics estrangers en les transaccions comercials internacionals de l'OCDE, i tots els convenis en matèria de drets humans, de drets dels treballadors, igualtat entre dones i homes, dels quals Espanya és signatària, i els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni.

A fi i efecte de garantir la coherència de les diferents polítiques, en particular el principi de coherència de polítiques per al desenvolupament, l'operativa del FIEM no redunda en sobreendeutament dels països receptors del finançament, de manera que, en línia amb l'esperit de la Llei 38/2006, de 7 de desembre, reguladora de la gestió del deute extern, no s'atorga finançament reemborsable als països pobres altament endeutats (HIPC, en les seves sigles en anglès), tret d'informe, a aquest efecte, de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics. Així mateix, en aquest sentit, també es té en compte l'esperit de la Llei 23/1998, de cooperació internacional. D'altra banda, les actuacions en el marc del FIEM han de vetllar molt especialment pel compliment de criteris de responsabilitat social corporativa, a través de l'aplicació de normes i principis de sostenibilitat i responsabilitat mediambiental acordats internacionalment, així com per la prevalença dels enfocaments, recomanacions i acords internacionals per a l'eradicació de pràctiques corruptes potencialment associades als projectes susceptibles de finançament.

Finalment, el gestor del Fons per a la internacionalització de l'empresa (FIEM) ha de vetllar, amb tots els mitjans al seu abast, per la utilització eficient dels recursos públics en els fins que persegueix el Fons, i complementar-se amb els principis generals relatius a l'actuació administrativa, de transparència i control parlamentari.

En relació amb el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació, la Llei de reforma del sistema de suport financer a la internacionalització de l'empresa espanyola dóna compliment a la disposició transitòria tercera de la Llei 38/2006, de 7 de desembre, reguladora de la gestió del deute extern, que insta el Govern a presentar a les Corts Generals un projecte de llei que reformuli la regulació dels crèdits que assegura la Companyia Espanyola d'Assegurança de Crèdit a l'Exportació, CESCE, a fi de minimitzar el seu impacte en la generació de deute en països tercers.

II) Estructura de la Llei.

De conformitat amb això, es promulga la present Llei de reforma del sistema de suport financer a la internacionalització de l'empresa espanyola, que s'organitza en dos títols fonamentals. El primer està constituït per dos capítols dirigits a la creació i regulació del Fons per a la internacionalització de l'empresa (FIEM) i estableix els principis que regeixen la seva gestió, les operacions finançables pel Fons, les condicions del finançament, el procediment de gestió i aprovació d'operacions, així com altres circumstàncies rellevants per al bon funcionament d'aquest instrument.

El títol segon consisteix en un únic capítol, que es refereix a la coherència de l'assegurança de crèdit a l'exportació amb la sostenibilitat del deute.

TÍTOL I

El Fons per a la internacionalització de l'empresa (FIEM)

CAPÍTOL I

Creació, objecte i principis rectors del Fons

Article 1. *El Fons per a la internacionalització de l'empresa.*

Es crea el Fons per a la internacionalització de l'empresa (FIEM), com a instrument per al finançament de suport oficial a la internacionalització de l'empresa espanyola, gestionat pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, a través de la Secretaria d'Estat de Comerç.

Article 2. *Objecte del Fons.*

L'objecte del FIEM és promoure les operacions d'exportació de les empreses espanyoles, així com les d'inversió espanyola directa a l'exterior.

Article 3. *Principis rectors de la gestió del Fons per a la internacionalització de l'empresa.*

La gestió del FIEM ha de ser conforme amb els principis següents:

1. Coherència i integració amb la resta de polítiques: la gestió del FIEM ha de ser coherent amb els convenis signats i ratificats pel Govern d'Espanya, amb el marc d'actuació de les diferents polítiques espanyoles, en particular amb les polítiques de creació d'ocupació, promoció de l'activitat empresarial, i amb el principi de coherència de polítiques per al desenvolupament.

2. La internacionalització de l'economia com a objecte del Fons: dins del marc esmentat, les decisions relatives al Fons, en particular les relatives al finançament de projectes o operacions, han de tenir com a objectiu el suport i foment de la internacionalització de l'economia espanyola.

3. Coordinació: les decisions i accions del Departament competent han de ser conformes amb el principi de lleialtat institucional que recull l'article 4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

4. Complementarietat amb l'actuació del mercat: el suport públic a la internacionalització de l'empresa espanyola derivat de la gestió d'aquest Fons ha de ser complementari, mai substitutiu, de l'activitat del mercat privat.

5. Coherència amb el marc normatiu internacional: la gestió del Fons per a la internacionalització de l'empresa ha de ser compatible amb el marc normatiu internacional vigent.

6. El gestor del Fons per a la internacionalització de l'empresa (FIEM) ha de vetllar, amb tots els mitjans al seu abast, per la utilització eficient dels recursos públics avaluant l'impacte de les operacions realitzades i la seva adequació als fins que persegueix el Fons.

CAPÍTOL II

Funcionament del Fons

Article 4. *Finançament.*

1. El FIEM finança les operacions i projectes d'interès especial per a l'estratègia d'internacionalització de l'economia espanyola, així com les assistències tècniques que requereixen aquestes operacions i projectes.

Així mateix, amb càrrec al FIEM es poden finançar assistències tècniques i consultories d'interès especial per a l'estratègia d'internacionalització, destinades a l'elaboració d'estudis de viabilitat, factibilitat i prefactibilitat, estudis relacionats amb la modernització de sectors econòmics o regions, així com consultories destinades a la modernització institucional de caràcter econòmic, en països d'especial interès per a les empreses espanyoles.

2. El suport financer a projectes d'inversió i exportació ha d'adoptar principalment la forma de préstecs, crèdits i línies de crèdit, en les condicions que s'estableixin per reglament. Sense perjudici d'això, es poden finançar de forma no reemborsable assistències tècniques i consultories, així com projectes i operacions quan les seves circumstàncies especials ho requereixin. Aquestes circumstàncies s'han de determinar per reglament.

3. Amb càrrec al FIEM no es financen operacions d'exportació de material de defensa, paramilitar i policial destinat a ser utilitzat per exèrcits, forces policials i de seguretat o els serveis antiterroristes. Quant a la resta de material, pot ser finançat sempre que compleixi els controls legalment establerts.

4. Amb càrrec al FIEM no es financen projectes vinculats a determinats serveis socials bàsics, com ara l'educació, la salut i la nutrició.

Article 5. *Beneficiaris.*

1. Els beneficiaris de finançament amb càrrec al Fons poden ser estats, administracions públiques regionals, provincials i locals estrangeres, institucions públiques estrangeres, així com empreses, agrupacions, consorcis d'empreses públiques i privades estrangeres tant de països desenvolupats com de països en vies de desenvolupament.

Els beneficiaris han de garantir les operacions creditícies aportant garantia sobirana, si bé es poden admetre altres garanties en operacions de préstec, en els termes i les condicions que es fixin per reglament.

No es pot atorgar cap tipus de finançament reemborsable a països pobres que estiguin altament endeutats. En aquest sentit, els països que hagin arribat al punt de culminació de la iniciativa HIPC (en les seves sigles en anglès) només poden ser excepcionalment beneficiaris d'aquest tipus d'operacions reemborsables quan ho autoritzi expressament el Consell de Ministres.

2. Així mateix, amb caràcter excepcional i en coordinació amb el departament competent, es poden canalitzar recursos a través del FIEM a organismes internacionals, sempre que la contribució corresponent tingui un clar interès comercial i que el dit organisme atorgui la seva garantia quan el finançament sigui reemborsable.

3. L'atorgament de finançament als beneficiaris, amb càrrec al Fons, per part de l'Estat espanyol constitueix una relació jurídica bilateral, per la qual cosa està mancat de tota acció i no està legitimat cap altre subjecte de dret, per exigir a l'Estat espanyol l'atorgament d'un determinat finançament amb càrrec al FIEM. En aquest sentit, els potencials adjudicataris de licitacions i concursos públics a l'estranger associats a projectes totalment o parcialment finançats amb el FIEM tenen, per la seva pròpia naturalesa, a tots els efectes, la condició de tercers.

4. Els jutges, tribunals i autoritats administratives no poden, per deutes dels estats beneficiaris del finançament o de les empreses adjudicatàries dels projectes finançats exigibles en territori espanyol, despatxar manaments d'execució ni dictar provisions d'embargament contra els drets, fons i valors producte de la realització, liquidació i pagament, per part de l'autoritat espanyola concedent o el seu agent financer, dels crèdits i préstecs atorgats amb càrrec al FIEM.

5. En les operacions finançades amb càrrec al FIEM, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, com a gestor del FIEM, ha de garantir amb tots els mitjans al seu abast la utilització eficaç i eficient dels fons, així com la transparència i publicitat dels procediments. Per a això, es pot contractar, amb càrrec al FIEM, el control, seguiment i avaluació dels diferents projectes i ajudes que hagin estat o hagin de ser finançats amb càrrec al Fons. Les empreses espanyoles que hagin estat seleccionades per a l'execució d'un projecte amb càrrec al FIEM han de certificar, com a requisit previ per poder prendre part en el projecte, que compleixen el que estableixen els acords internacionals subscrits per Espanya en matèria de responsabilitat empresarial, drets laborals i d'igualtat de gènere, en concret, els acords relatius a la lluita contra la corrupció i de caràcter mediambiental, així com els requisits que s'estableixin per reglament. El compliment dels acords esmentats implica que no poden ser beneficiàries empreses que hagin contribuït a la violació dels drets humans, que hagin participat en pràctiques de corrupció, que hagin violat els acords en matèria de drets dels treballadors, de la infància o altres normes ètiques que suposin una contradicció amb els acords internacionals ratificats per Espanya.

Article 6. *Interès especial per a l'estratègia d'internacionalització.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén que una operació o projecte, assistència tècnica o consultoria és d'interès especial per a l'estratègia d'internacionalització quan promogui la internacionalització de les petites i mitjanes empreses espanyoles, quan comporti la inversió directa o exportació de béns i serveis d'origen i fabricació espanyola en un percentatge suficientment significatiu del finançament, o quan, en absència d'aquest requisit, concorrin circumstàncies que justifiquin aquest interès.

Per reglament, s'han de desenvolupar les característiques que han de complir els crèdits realitzats amb càrrec al FIEM. En tot cas les característiques observades han de respectar el que és aplicable a aquestes operacions per la regulació internacional, i més concretament l'Acord sobre directrius en matèria de suport oficial a l'exportació o consens de l'OCDE.

Article 7. *Gestió.*

1. La gestió del Fons per a la internacionalització de l'empresa correspon al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, a través de la Secretaria d'Estat de Comerç.

Correspon al gestor del Fons entre altres tasques les següents: la selecció dels projectes a finançar amb càrrec al Fons i de comú acord amb els beneficiaris del finançament, l'elaboració dels perfils i estudis de viabilitat que siguin necessaris per a les anàlisis dels projectes esmentats, la valoració de les propostes de finançament i la presentació posterior al Comitè del Fons per a la seva aprovació, així com la supervisió de l'execució d'aquests projectes i la seva avaluació.

També correspon al gestor del Fons l'establiment de mesures de prevenció per a la mitigació dels impactes negatius en el desenvolupament que siguin identificats en l'estudi de les operacions realitzades amb càrrec al Fons per a la internacionalització.

2. La Secretaria d'Estat de Comerç ha de garantir amb tots els mitjans al seu abast la utilització eficaç i eficient dels recursos del Fons, per a la qual cosa es poden finançar, amb càrrec al mateix Fons, les assistències tècniques i encàrrecs de gestió que es considerin oportuns.

3. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, com a gestor del FIEM, ha d'impulsar amb tots els mitjans al seu abast l'aplicació dels principis de transparència, publicitat i concurrència en els procediments d'adjudicació pels països beneficiaris i pot posar a disposició d'aquests els recursos necessaris per garantir l'eficiència en el procediment d'identificació, selecció i adjudicació d'operacions.

4. La resta d'estipulacions relatives a la gestió, incloses les condicions financeres dels crèdits, el finançament de les despeses locals, la participació de material estranger o el finançament de comissions comercials, així com qualsevol altra circumstància que s'ha de tenir en compte en les operacions amb càrrec al FIEM, han de ser objecte de desplegament reglamentari posterior.

Article 8. *Aprovació d'operacions amb càrrec al Fons.*

1. El Comitè del FIEM està presidit pel/per la secretari/ària d'Estat de Comerç i la seva constitució, composició i funcions s'estableixen a la normativa de desplegament corresponent.

2. Correspon al Comitè del Fons per a la internacionalització de l'empresa examinar i, si s'escau, elevar per a la seva aprovació pel/per la secretari/ària d'Estat de Comerç les propostes de finançament que se li presentin amb càrrec al FIEM, sense perjudici del que estableixen els apartats següents.

3. El Comitè ha de valorar els crèdits de caràcter concessional i donacions, i els ha d'elevar al Consell de Ministres per a la seva aprovació.

4. El Comitè ha de valorar les operacions que siguin d'especial rellevància atenent l'import i/o consideracions de risc i pot decidir la seva elevació a Consell de Ministres, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, a proposta del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha de remetre la documentació pertinent que, en tot cas, ha de permetre valorar l'impacte del crèdit objecte de finançament sobre el deute del país receptor, el previsible impacte sobre el desenvolupament d'aquest, les recomanacions d'endeutament del país formulades per les institucions financeres multilaterals, la naturalesa del projecte, l'anàlisi tècnica del risc associat al projecte i la rellevància d'aquest des del punt de vista de la internacionalització i de les relacions bilaterals.

5. Així mateix, el Comitè ha de valorar les operacions de finançament de caràcter reemborsable en què figurin com a prestataris estats amb problemes financers de sobreendeutament (països HIPC, en les seves sigles en anglès) acompanyats a iniciatives multilaterals de condonació amb els quals Espanya tingui subscriptos acords d'alleugeriment de la càrrega del deute. Aquestes operacions s'han d'elevar al Consell de Ministres a proposta del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'informe previ de la CDGAE. Per a això, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha de remetre la documentació pertinent que, en tot cas, ha de permetre valorar l'impacte del crèdit objecte de finançament sobre el deute del país receptor, el previsible impacte sobre el desenvolupament d'aquest, les recomanacions d'endeutament del país formulades per les institucions financeres multilaterals, la naturalesa del projecte i la rellevància d'aquest des del punt de vista de la internacionalització i de les relacions bilaterals.

6. El Comitè del Fons també pot estudiar operacions de renegociació i condonació dels actius del FIEM, incloent-hi el bescanvi de deute per inversions públiques i privades, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda. En aquests casos el mateix departament ha d'elevar les propostes al Consell de Ministres per a la seva aprovació.

Article 9. *Control parlamentari.*

1. El Govern ha de remetre una memòria anual a les Corts Generals i al Consell Econòmic i Social de les operacions, projectes i activitats autoritzades amb càrrec al Fons

per a la internacionalització de l'empresa, dels seus objectius i beneficiaris del finançament, condicions financeres i avaluacions, així com informació sobre el desenvolupament de les operacions en curs al llarg del període previst.

2. Amb periodicitat anual, la Secretaria d'Estat de Comerç ha de comparèixer en reunions davant les comissions d'Indústria, Turisme i Comerç del Congrés dels Diputats i del Senat per presentar la Memòria i donar compte de l'execució anual del FIEM i fer balanç sobre les actuacions del Fons i l'adequació dels resultats obtinguts en relació amb els previstos en l'estratègia d'internacionalització.

3. Totes les operacions que es facin amb recursos del FIEM estan subjectes a informació pública a través de la posada a disposició de la Memòria, que una vegada remesa a les Corts Generals s'ha d'exposar a la pàgina web del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Article 10. *Règim pressupostari, economicofinancer, comptable i de control.*

Atès que es tracta d'un fons sense personalitat jurídica, el règim pressupostari, economicofinancer, comptable i de control del Fons per a la internacionalització de l'empresa es regeix d'acord amb el que estableixen l'article 2.2 i la disposició addicional catorzena de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Article 11. *Agent financer.*

1. L'Institut de Crèdit Oficial ha de formalitzar, en nom i representació del Govern espanyol i per compte de l'Estat, els corresponents convenis de crèdit, préstec o donació. Igualment, ha de prestar els serveis d'instrumentació tècnica, comptabilitat, caixa, agent pagador, control i, en general, tots els de caràcter financer relatiu a les operacions autoritzades amb càrrec al FIEM, sense perjudici de les competències que en matèria de control s'estableixen a la Llei 47/2003, general pressupostària, i altra normativa legal vigent.

2. Per instruccions del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, i en la qualitat d'agent financer del FIEM, l'Institut de Crèdit Oficial pot contractar amb càrrec al FIEM les assistències tècniques vinculades a projectes a les quals es refereix l'article 4, apartat 1, paràgraf primer, d'aquesta Llei. El procediment de contractació s'ha d'ajustar a les previsions normatives específiques referents a la contractació de l'Institut.

3. Amb la finalitat d'optimitzar la gestió financera del FIEM, l'Institut de Crèdit Oficial, amb les autoritzacions prèvies del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i de la Direcció General del Tresor i Política Financera, pot dipositar els recursos del compte de tresoreria del FIEM en entitats financeres diferents del Banc d'Espanya, domiciliades en països que compleixin les normes internacionals en matèria de transparència financera, prevenció del blanqueig de capitals i lluita contra l'evasió fiscal. Així mateix, seguint el mateix procediment d'autorització i condicions, l'Institut de Crèdit Oficial pot efectuar operacions d'inversió, així com operacions d'intercanvi financer per a la cobertura de riscos.

4. Anualment amb càrrec al FIEM i amb l'autorització prèvia per acord del Consell de Ministres s'ha de compensar l'Institut de Crèdit Oficial per les despeses en què incorri en el desenvolupament i l'execució de la funció que se li encomana.

Article 12. *Recursos del FIEM.*

1. El Fons es nodreix amb les dotacions que es consignen a les lleis de pressupostos generals de l'Estat, a través del pressupost del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç. A aquesta dotació s'hi han de sumar els recursos procedents de les devolucions o cessions oneroses de préstecs i crèdits concedits, així com els altres fluxos econòmics procedents de les comissions i interessos meritats i cobrats per la realització dels actius financers esmentats. La dotació pressupostària, establerta a la Llei de pressupostos generals de l'Estat, ha de ser desemborsada i transferida a l'Institut de Crèdit Oficial, agent financer de l'Estat, d'acord amb les necessitats del Fons.

2. A més d'establir les dotacions que anualment s'han d'incorporar al Fons per a la internacionalització de l'empresa, la Llei de pressupostos generals de l'Estat ha de fixar anualment l'import màxim de les operacions que poden ser autoritzades en l'esmentat exercici pressupostari amb càrrec al Fons, i dins de l'esmentat màxim el límit de les operacions de caràcter no reemborsable a què es refereix l'apartat 2 de l'article 4 d'aquesta Llei, a autoritzar en el mateix exercici.

3. S'entenen excloses de la limitació a què es refereix l'apartat segon d'aquest article les autoritzacions de les operacions de renegociació de crèdits concedits anteriorment amb càrrec al Fons, sempre que es portin a terme en compliment dels corresponents acords bilaterals o multilaterals de renegociació del deute exterior dels països prestataris, en què Espanya sigui part.

4. Els recursos del Fons compromesos i desemborsats en cada exercici amb càrrec al FIEM no es poden considerar en cap cas com a ajuda oficial al desenvolupament (AOD).

Article 13. *Efectes de l'incompliment de les condicions establertes en els instruments de finançament amb càrrec al FIEM.*

1. En els instruments de finançament s'ha de preveure la possibilitat que el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç anul·li o revoqui i deixi sense efecte les operacions de concessió de finançament amb càrrec al FIEM en les quals es produeixi un incompliment de les condicions previstes en l'instrument de finançament.

Així mateix, en aquests casos, l'Administració pot reclamar a les empreses la devolució de les quantitats que al seu moment els hagin estat desemborsades per l'Estat espanyol en substitució o en virtut de la relació entaulada amb el beneficiari del crèdit, així com dels interessos que hagin meritat, i procedir a la corresponent cancel·lació del deute al prestatari dels fons.

2. Per als casos en què sigui beneficiària una persona física o jurídica espanyola, l'incompliment de les condicions recollides a l'instrument de finançament pot donar lloc a la seva inhabilitació per ser beneficiària de futurs instruments de finançament amb càrrec al FIEM, circumstància que en el cas de les persones o entitats establertes a Espanya és per un període de cinc anys, que excepcionalment es pot reduir en virtut dels atenuants de la culpabilitat que es puguin apreciar.

La tramitació de la inhabilitació s'ha de portar a terme d'acord amb el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora de l'Administració.

La Direcció General de Comerç i Inversions és l'òrgan competent per a l'inici i la instrucció del procediment, i la resolució correspon a la Secretaria d'Estat de Comerç.

TÍTOL II

Règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació

CAPÍTOL I

Sostenibilitat del deute

Article 14. *Coherència de l'assegurança amb la sostenibilitat del deute.*

1. Amb la finalitat de minimitzar l'impacte potencial en la generació de deute dels països de destí dels projectes d'exportació que reben suport oficial a través de l'assegurança de crèdit per compte de l'Estat gestionada per la CESCE, s'ha d'analitzar cada operació en relació amb el nivell d'endeutament del país, d'acord amb el que preveu la Llei 38/2006, de 7 de desembre, reguladora de la gestió del deute extern, i les directrius i recomanacions dels organismes multilaterals.

2. En països pobres altament endeutats (HIPC en les seves sigles en anglès), només es poden assegurar operacions d'exportació a mitjà i llarg termini amb garantia sobirana i per compte de l'Estat, quan la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics (CDGAE) ho autoritzi a proposta del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

En aquests casos, la CDGAE ha de valorar l'impacte del crèdit objecte de cobertura sobre el deute del país receptor, el previsible impacte sobre el desenvolupament d'aquest, les recomanacions d'endeutament del país formulades per les institucions financeres multilaterals, la naturalesa del projecte i la rellevància d'aquest des del punt de vista de la internacionalització i de les relacions bilaterals.

Disposició addicional primera. *Transferència del balanç i comptes de tresoreria.*

1. A partir de l'entrada en vigor de la present Llei, els actius i passius del Fons d'ajuda al desenvolupament, així com els drets i obligacions corresponents, s'han de transferir al balanç del Fons per a la internacionalització de l'empresa, amb excepció dels actius i passius que siguin atribuïbles a operacions aprovades amb càrrec al FAD a iniciativa del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació des de l'1 de gener de 2006, i dels del Ministeri d'Economia i Hisenda, que ha de transferir tots els actius i passius del Fons d'ajuda al desenvolupament atribuïbles a operacions a iniciativa del mateix departament al balanç d'aquest Ministeri.

2. Així mateix, amb l'entrada en vigor de la present Llei, el saldo del compte de tresoreria del Fons d'ajuda al desenvolupament amb el nom «Fons d'ajuda al desenvolupament per a la internacionalització» s'ha de transferir al compte de tresoreria del FIEM.

3. Els imports de principal, interessos o comissions meritats i cobrats com a conseqüència de crèdits concedits amb càrrec al FAD a iniciativa del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç abans de l'entrada en vigor de la present Llei, incloent-hi els derivats d'acords bilaterals o multilaterals de refinançament autoritzats per Consell de Ministres, s'han d'ingressar al compte de tresoreria del FIEM.

4. Els actius i passius de deute la condonació del qual estigui compromesa per acord del Consell de Ministres s'han d'atribuir instrumentalment a l'actiu del FIEM. La devolució posterior d'aquests actius al país deutor s'ha de fer per instrucció del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Disposició addicional segona. *Transferència d'operacions.*

En el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, queden transferides al FIEM el conjunt d'operacions i propostes que són iniciativa del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç amb càrrec al FAD i que, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es trobin en tramitació. Igualment s'han de transferir les línies de crèdit aprovades pel Consell de Ministres amb càrrec al FAD a iniciativa de l'esmentat departament i pendents d'utilització, així com les obligacions de pagament no formalitzades que es deriven d'operacions aprovades amb càrrec al FAD a iniciativa del dit Ministeri.

Disposició transitòria única. *Recursos.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i mentre no s'estableixi a la Llei de pressupostos generals de l'Estat la dotació i límits a què es refereix l'article 12 d'aquesta norma, s'entenen aplicables, als efectes de dotació i límit d'aprovació d'operacions amb càrrec al FIEM, els saldos no disposats i límits no coberts previstos a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per al FAD i que són aplicables al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Disposició derogatòria única. *Normes derogades.*

1. Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que contradiguin el que disposa la present Llei o s'hi oposin.

2. En especial, queda derogada expressament la disposició addicional vint-i-dosena, dos, 2, de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

La present Llei es dicta a l'empara de les competències que l'Estat té atribuïdes pels articles 149.1.10a i 14a de la Constitució, en matèria de comerç exterior i hisenda general, i deute de l'Estat, respectivament.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament de la present Llei. En el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar el desplegament reglamentari del FIEM. El Reglament ha d'incloure, entre altres, les combinacions d'atorgament del FIEM juntament amb altres actuacions de caràcter financer; i les estipulacions relatives a la gestió, incloses les condicions financeres dels crèdits, el finançament de les despeses locals, la participació de material estranger o el finançament de comissions comercials, així com qualsevol altra circumstància que s'ha de tenir en compte en les operacions amb càrrec al FIEM.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de juny de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO